

Forfatter: Møller, Poul Martin

Titel: Udrag fra Skrifter i Udvalg

Citation: Møller, Poul Martin: "Skrifter i Udvalg", i Møller, Poul Martin: *Skrifter i Udvalg*, udg. af HANS BRIX ; SOPH. MICHAËLIS ; CARL S. PETERSEN ; POUL TUXEN , 1930, s. 424.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-moeller02val-shoot-idm140573401109472/facsimile.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Skrifter i Udvalg

efter den af Poul Møller yndede Vittigheds-Figur, se Anm. t. S. 6 og I, 278.

- 85 *Ariost.* Poul Møller læste paa denne Tid italiensk Poesi med Fru Rahbek. — *Hvad han led og levede* fra Goethes Indgangsvers »An die Günstigen« (Was ich litt und was ich lebte), brugt som Motto af Oehlenschläger i Digte 1803.
- 86 *Et matthissonsk Digt.* Fr. Matthissons »Lieder« og »Gedichte« er fra den sentimentale Periode i Slutningen af forrige Aarhundrede. — *Den uendelige Blidhed.* Dette Udtryk genfindes som Navn paa den højeste kvindelige Dyd i Digtet »Revuen« (I, 107 og 109).

Subskriptionsindbydelse til et Mønsterarbejde i latinsk Stil. En Affektation, som Poul Møller idelig forfulgte med sin Spot, var den »stylistiske«, der fremkommer ved, at Skribenten tager Stoffet alene som et Middel til at lade den stilistiske Evne træde frem i et glimrende Lys. I Talen »Trøstegrunde over Poeters Mangfoldighed« har han givet en Parodi paa en saadan stilistisk Veltalenhed, og i Strøstankerne behandler han meget ofte denne Genstand. Saaledes haaner han i en Aforisme fra Slutningen af Tyverne (S. 317), altsaa fra den Tid, da der i den danske Litteratur førtes en hel Fejde om Form og Stof i Poesien, de nyere Forfattere, i hvis Værker der er »netop saa meget Stof tilbage, at Evnen kan lade sig til Syne derved og tager sig saa meget brillantere ud, jo mer den er i Forgrunden og staar sejrrig over Stoffet«. I Flugt med denne Aforisme har han nedskrevet denne lille, først i *Udv. Skr.* trykt Satire. Den gælder det stilistiske Pedanteri, at tvinge Latinens, der endnu var Videnskabens Sprog, efter Ciceros Sprogbrug, da dog Opgaven maatte være, som Poul Møller siger i en litterær Anmeldelse af et akademisk Arbejde, uden at indlade sig paa »den forfængelige Jagt efter ciceronianske Gengangere, at behandle det gamle Sprog næsten som et levende og lade det træde ganske i Tankens Tjeneste«, et Krav, han selv oftere har fyldestgjort (se f. Eks. Visen *Laus Tabaci* I, 31).